

tede om at henvise disse Sager betræffende Valgene til Indenrigsministeriet, og jeg har saaledes oplyst, hvad der i denne Henseende er foresat.

Ischering: Det har været mig meget hjært at høre, at disse Sager ere blevne drevne med saa megen Alvor, og jeg haaber, at Domstolene i den Henseende ville fuldføre det Værk, Indenrigsministeren har begyndt.

Formanden: Jeg veed ikke, om Flere ønske at yttre sig (Ophold). Vi kunne da saaledes gaae over til den anden Forespørgsel til Indenrigsministeren, hvilken er anmeldt af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger). Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Krieger: Efter min Mening bør Thinget ikke uden nøie Overveielse gjøre Brug af den i Grundlovens § 68 hjemlede Henviisningsret; men deraf følger da ogsaa, at, naar Thinget har besluttet at henvise et Andragende til Ministeriet, kan Thinget ikke være ligegyldigt ved dette Andragendes senere Skæbne. Da jeg nu ikke har fundet nogen offentlig Meddelelse om nogen Foranstaltning, truffen i Anledning af dette Andragende, der i sidste Sammenkomst blev henvist til Indenrigsministeriet, angaaende de Skjoldnæsholmske Godsforhold, tillader jeg mig at spørge den ærede Indenrigsminister, om nogen Foranstaltning i den Anledning er truffen.

Indenrigsministeren: Til Dplysning herom, skal jeg tillade mig at oplæse en allerhøieste Resolution, som det allernaadigst har behaget Hans Majestæt Kongen paa min allerunderdanigste Forestilling at afgive med Hensyn til Forsølgelsen af denne Sag, idet jeg med Hensyn til, at der her handles om at underkaste Domstolenes Prøvelse flere Forhold, som tildeels støttede sig til ældre kongelige Resolutioner, ansaae det for rettest at erhverve en ny allerhøieste Resolution, førend Sag an-

lagdes. Det har da behaget Hans Majestæt under 19de forrige Maaned paa Indenrigsministeriets derved nedlagte allerunderdanigste Forestilling, allernaadigst at bifalde, „at Sag anlægges af det Offentlige imod Besidderen af Skjoldnæsholms Gods i Sorø Amt, Sægermester Neergaard, for den i Balsølle By under bemeldte Gods skeete Nedlæggelse af 4 Gaarde, og for den foretagne Udparcellering af Hovedgaarden og Henlæggelse af Bønderjord under samme, uagtet de Vilkaar, hvorpaa det forrige kongelige Rentekammer i Skrivelsen af 26de October 1802 og 26de Januar 1805 havde bevilget Nedlæggelsen af Hovedgaardens Udparcellering, ere tilfidesatte, saa og for at høre Godsets nuværende Besidder kjendt uberegtiget til at gjøre yderligere Brug af den sammes forrige Eier, nu afsøde Kammerherre, Major Neergaard, under 28de September 1831 forundte allerhøieste Bevilling til at nedlægge Bøndergaarde indtil et Quantum af 100 Tdr. Hartkorn, og tilpligtet paany at gjenopføre de 10 i Henhold til bemeldte allerhøieste Bevilling i Allindemagleby allerede nedlagte Gaarde, at forsyne dem med Beboere og udlægge de til de nedlagte Gaarde hørende Jorder, samt til i det Hele at holde sig den af en foregaaende Eierinde af Skjoldnæsholm, Anna Joachimina, fød Ahlfeldt, Enkegrevinde af Danneffjeld-Laurvig under 26de August 1780 oprettede og under 29de September samme Aar, samt senere under 11te Januar 1811 allernaadigst confirmerede Bestemmelse for Høveriet, Indsætningspenge og Landgilden af Skjoldnæsholms Godses Bønder, baade nu og i Fremtiden efterrettelig som gjældende Regel for Fæsteforholdene paa bemeldte Gods.“

Denne allerhøieste Resolution er derefter meddeelt Amtmanden til Foranstaltning af Sogsmaal, efterat Ministeriet allerede forinden havde i denne Anledning sikret sig en duellig Advocat.